

CASĂ SINGURĂ AȘTEPTÂND ÎN PICIOARE

Prefață de Paul Aretzu

E I K O N

București, 2018

Un sceptic bine temperat	5
ZILE, APE, LUMINI	9
Curriculum și fructe crude fără de miez.	9
Intermezzo cu figurine de ceară	10
nexus halucinant	11
există și alți hamleți...	12
sângeroasa scriptură	13
vârtejul săptămânii	14
guri îndopate cu lene	15
SCRISORI CĂTRE LADY DI (<i>Micile agonii</i>)	16
scrijelituri în carne	17
tandis baudelairian	18
cârlig al spaimei	19
pe pervazul verii defuncte	20
elan crud	21
cristal chin subterfugii	23
cu dumnezeu desculț	25
copii ai străzii...	26
cioburi	27
prietenie, spuneai...	28
VALUL DE STICLĂ	30
sic itur ad...	31
suspectă iarba verde de-acasă...	32
selva oscura	36

	38
Cabana de bronz a poemului...	38
Nu eu. Nu cămașa mea. Nu noaptea	39
Nu frica. Ci mâna...	40
în disprețul oricărei geometrii...	41
Celălalt nu vorbea dar nu era...	42
Hârtia suge mocnit...	43
în autobuzul 27...	44
sens interzis bolii duminica...	45
penița dimineții zgârie...	46
atâta transparență devine semn...	47
cuțitul urcă singur...	48
numărul unu visat de el însuși...	49
somnia diabolici generis	50
altfel de trădare	51
POEMUL ETANȘ	52
am văzut funia	52
purtătorul de scări	54
în vintrele poemului	56
vântul discordiei cu noaptea	57
supliciu genunchiului îndoit	58
plictis înalt – femur al toamnei	59
apa își vinde blândețea...	60
mută e rana în desenul murdar	61
spuzire de penitență	62
olimp al aparenței	63
orbire de aștri	64
obol al vidului	65
am ajuns deja mâine	67
heralzi fără vârste	68

OASPETELE ÎN OGLINDĂ

1-12

în camera obscură...

dejugi cuvântul cercetezi...

ascuțișul boala sarea...

taie ochiul adânc...

MAGNA IMPURITAS

1-20

Addenda

ȘTIINȚA VESELĂ

brândușa scămoasă

țesătură caldă pe cerul însingurat

printre nimicuri și codice de lux

după douăzeci de ani

o prefăcută mutilare

nu dintr-o altă viață

albul dens al hârtiei

în care limbă?

stadiu de oglindă

statui poetul și scrumiera

o despăgubire târzie

draperia imundă

jeu de massacre

când provincia își linge rănile

în frunzișul pastoralei

craiova (crochiu la mașina de scris)

proba poemului

piața de pasiuni

Poem, singur

déborder l'économie de la création

69
 69
 79
 80
 82
 83
 84
 113
 114
 117
 117
 118
 119
 120
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137

ea încă dormea	138
strigăt întors	139
chipul abandonat	140
ars transcendi	141
predecesori și atât	142
un don quijote imund bâlâit	143
nu îngrădiri ci împrejurări	144
pe ce nume	145
veriga a slăbit	146
sicriul e gol	148
homo artifex	149
în paranteză intră aproape totul	150
Al Treilea Sex	151
zidire pe rană	154
Niemandsland	155
litanie târzie	156
o figură retorică o vacanță a lui Dumnezeu	157
UIMIRI RĂVĂȘITE	159
Zbor de păsări frânte	159
Sunt neschimbat	160
Epistole către păsări răzlețe	161
Poemele orelor nopții	163
Fluturul morții	164
Joc în doi	165
Pentru cel care tace...	166
Timpul	167
Vei ști	168
Ars poetica	169
Cădere în sus	170
Peisaj natal	171

MÂINI RIDICATE	172
mlaștina gândului	172
statornicia degetelor	173
la statul major al iernii	174
Frică și anateme	175
ADDENDA	181
Eu nu l-am cunoscut pe Marin Sorescu.	181
Cântec de trecut muntele	183
Mamei, la șaizeci de ani...	185
Poetul în fața Apocalipsei	187
REFERINȚE CRITICE	190

ZILE, APE, LUMINI (poeme inedite)

Curriculum și fructe crude fără de miez.

aceasta e poarta. nu se deschide. nu o deschide!
semnul uriaș al furnicii pe spatele literei –
unde cuvântul întreg încă mai visează
pajiștea trecută. pasărea lipsește. cineză
într-o bibliotecă privată de la marginea Imperiului
unde o lacrimă și-a deschis larg
câmpul ei de secară amară. *amar cordis* –
amor cordis: fluieră liniștea într-un pahar
dement. zugravii stingerii își strâng uneltele.

aceasta era poarta. era închisă. dincolo de ea
stăruia amorțea miloasei uitări. Tu – culcată
lângă verdele putred al ogrăzii. cu amintirea
făcută zob. mielul lui dumnezeu – la capătul
aleii pline de cicatrice încă aprinse. și urzici
peste ființa searbădă țintuită în cuie de lemn
și firimitura bucurie rămasă neatinsă
alături de hoitul unui sărut devastator.

Intermezzo cu figurine de ceară

n-are vocația scribului
cu un veac în urmă și-a pierdut mâna dreapta
într-un duel cu crini galbeni de gelozie
și poezia nu e o vacă de mulș
a învățat asta abia când a trebuit să substituie
prima metaforă cu o metonimie cioplită în lemn
în rest dealul e-aproape
crucea încă mai trebuie șlefuită
trebuie să strălucească pentru suferința prenatală
și ciobul e acolo pregătit pentru jertfă
silaba întârzie la prânzul princiar al sabatului neîntinat
voi fi acolo – zice
vor fi acolo – zic –
dar nu pentru căință
nu pentru răzbunare
nu pentru obol
nu pentru mântuire
pentru milă și pentru sfârșitul care și-a încheiat
lucrarea Verbului
lucrarea sa asupra Verbului
și scribul (ciung și cocoșat de nemăsuri
și vrăji îngăduite numai vizitatorilor)
va plânge subtil tremurul caligrafiei celuiilalt
a nimănui
de fapt...

să te sprijini de montalianul *malessere*
trebuie să ai curajul famelicului:

satul a rămas numai o linie –
a dispărut din orice orizont hermeneutic!

nici curtea marțială a salcânilor
storși de păcate nu înlătură putoarea edictelor
prigoană bacoviană într-un târg
în care
nexul halucinant înspăimântă domesticul stelelor
proiecția unui *Seiende* ce-și trage prisosul
spre o mahmureală a cuvântului zadarnic

capul de obsidian în puțul cu pești
unde undițele suedeze macină restul
din puțina plictiseală a celuiilalt veac

să fi rău când nimic nu scapă
definiției râncede când nici ion al ioanei
cu căsuța sa însămânțată în curul cimitirului
orașenesc nu-și mai găsește fântâna
prin aburul unei dimineți grăbite

există și alți hamleți...

hârtia blondă din Caffé del Turco
țese prin plombagina trandafirică
un contur al unui dictator ce stă să vină

la aniversară în colț unde mercedesul
amantei ministrului ridică temperatura
ultimului cenaclu al iernii
jumătatea de trup a poetului
dispare în votca prăfuită

există și alți hamleți: strânși pe picior
ori pe trupul incandescent al condamnatului
de nevoie pe când la lumina
unui poem eșuat libidinosul
își abandonează sexul de împrumut